

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4011** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 12743/13.04.21г на „Въжени линии“ ЕАД-С. с представляващ К.К. против Заповед № РА-20-7/16.03.21г на Гл.Архитект на СО.

В жалбата се твърди, че Заповедта е издадена по отношение на строеж „стационарен Ски-влек „Конярника“, състоящ се от лифтова станция-чайна и въжена линия“, какъвто не съществува и не би могъл да съществува /ски влек и въжена линия са различни неща/.Единствената собственост на дружеството е сграда, която е самостоятелен обект/не е част от влек/ и няма качеството на лифт-станция/не е налице и лифт/.Дружеството притежава двуетажна сграда,„Чайна - Конярника“ с РЗП 980кв.м./така е описана и в АЧОС № 482/98г/, за чието преустройство и разширение има строителни книжа, одобрени на 07.09.89г. Между сградата и въжената линия няма конструктивна свързаност, като сградата не е „станция“ по см. на §1 т.37 от ДР на Наредбата за безопасна експлоатация и техн.надзор на въжените линии, тъй като в нея не са разположени техн.съоръжения на въжената линия и площадките и местата за качване и слизане.“Ски-влековете“ са дефинирани в §1 т.35 от ДР на същата Наредба, като са въжени линии/а не лифтове/.Освен това разпореденото със Заповедта противоречи на императивната норма на т.84 от раздел 3.2 на част трета от ПУ на ПП „В.“. Съгл. правното основание на Заповедта/по чл.195 от ЗУТ/, собственикът следва да поддържа строежите си в техн.състояние, отговарящо на изискванията по чл. 169 ал.1 и ал.3 т.1-3 от ЗУТ, като в случая нито едно от тези изисквания не е нарушено/затова и в Заповедта не се сочи нарушаване на чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ/.

Мотиви на Заповедта се явяват фактическите констатации от КП от 15.10.20г и КП от 11.01.21г, като ответникът изобщо не е взел отношение по тях и механично ги е пресъздал. Липсва относимост на посочените правни основания с установеното от фактическа страна, което пречатства правото на защита на лицето. Не са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства, а възраженията на страните са обсъдени само частично. Съоръжението е изградено преди повече от 50 години/морално и технически остаряло/ и е безпредметно възстановяването му в стария му вид/както е разпоредено/. За да стане пак годно за експлоатация, съоръжението следва да бъде реконструирано/т.е. изцяло подменени всички негови съществуващи части и набавяне на липсващите части/, т.е. следва да се осъществи изцяло нов „строеж“ по см. на ЗУТ/а ответникът в производство по чл.196 от ЗУТ не може да предписва извършването на изцяло нов строеж, още повече в противоречие с ПУ на ПП“В.“/. Моли се за отмяна на Заповедта, претендират се разноски. В съд. заседание адв. П. поддържа жалбата, твърди наличието на два отделни обекта/ски-влек и чайна/- всеки от различна категория и изисквания към него, като и съгл. представен за сведение Доклад на френска фирма/възложен от СО/- съседната седалкова въжена-линия „К.-Копитото“ следва да се събори изцяло и да се построи изцяло наново, а не да се възстановява по някакъв начин архаичното съоръжение/строено през 1975г/- то няма историческа стойност. В писмени бележки се добавя, че СТЕ по делото доказват, че: чайната не е лифтова станция; не е налице нарушение на чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ; констатациите на проверяващите не отговарят на действителното положение/установено при оглед на вещите лица/; ски-влекът е строеж от трета категория, а чайната е строеж от пета категория; не е възможно извършването на текущ ремонт, следва да се извърши основен ремонт или реконструкция на съществуващото съоръжение, за да е годно то за експлоатация; доколкото основните ремонти и реконструкциите са с категорията на ремонтирания/реконструируания строеж, то Заповедта разпорежда извършването на два различни „строежа“ по см. на ЗУТ- един от трета и един от пета категория. Да се възстановява стария архаичен ски-влек би противоречало и на действащите в момента изисквания за безопасност на евр. законодателство, като нарушава и правото на частна собственост/собственикът решава какво да прави със собствеността си/. Ответникът няма мат.компетентност да предписва посредством ПАМ – възстановяването на старото съоръжение.

Ответникът Гл. Архитект на СО се представлява в съд. заседание от юрк.И., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение. В писмено становище по жалбата и в писмени бележки се сочи, че: не са допуснати съществени проц.нарушение в адм. производство, спазена е формата на акта-има и факт.основания и релевантни правни основания, налице е мат.компетентност на издателя по чл.195 ал.4 от ЗУТ; СТЕ установяват, че обектът не се поддържа от собственика в „добро състояние“/покривът на чайната е в опасно състояние, а ски-влекът е в лошо техн.състояние, като и двете не са в експлоатация/; във всички документи по преписката чайната и ски-влекът са разглеждани като „комплекс“, целта на Заповедта е влекът да бъде поправен и заздравен/а той функционира нормално само заедно с чайната/, спазен е чл.6 от АПК, като е разпоредено възстановяването само на влека, не и на чайната, дори да са налице два отделни обекта, Заповед по отношение само на единия не е нарушение на закона; Заповедта отговаря и на целта на закона; прави се възражение за прекомерност на адв.хonorар на жалбоподателя/в писменото становище-л.16/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК и чл. 214 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установява от фактическа страна следното:

Обж. Заповед № РА-20-17/16.03.21г на Гл.Архитект на СО е издадена на осн. чл. 195 ал.4 вр. ал.1 вр. чл. 196 ал.3 и ал.5 от ЗУТ, като на „Въжени линии“ ЕАД-С. е разпоредено да извърши необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне и заздравяване и привеждане в съответствие с изискванията на чл. 169 от ЗУТ на строеж „ Стационарен ски-влек „Коняръника“-лифтова станция и въжена линия с фундаменти, носещи стълбове, конструкция седалки, носещо стоманено въже, ролкови и закрепващи механизми“, находящ се в ПП „В.“, м.“Коняръника“, като извърши следните мероприятия: 1/обезопасяване на сградата-лифтова станция/с цел предотвратяване на инциденти/; 2/ възлагане и изготвяне на конструктивно обследване /от експерти с необходимата подготовка и лиценз/- за състоянието на строежа; 3/ изготвяне на инв.проект /от експерти с необходимата подготовка и лиценз/- за ремонт и усиление като цяло по съществуващото положение на строежа; 4/ внасяне за съгласуване и одобряване на изготвения инв.проект- пред комп.адм.орган; 5/ изпълнение на одобрения/съгласувания инв.проект. В Заповедта е определен срок за доброволно изпълнение /на т.1- 20 дни от връчване на Заповедта, а на останалите точки- 3 месеца от връчване на Заповедта/, като в 3дневен срок от изтичане на сроковете за добр. изпълнение служителите по контрол на строителството в район „В.“-СО следва да извършат проверка и съставят КП, който се изпраща в 7мо дневен срок на Н.-СО, като при липса на доброволно изпълнение следва да се премине към принудително изпълнение/в 7мо дневен срок от съобщението за начало на принуд.изпълнение- Ч. и „Софийска вода“ следва да спрат захранването на обекта с ток и вода/, като жалбата срещу Заповедта не спира допуснатото нейно предв. изпълнение. Заповедта е връчена на 05.04.21г, жалбата е от 08.04.21г. Не е искано спиране на допуснатото със Заповедта- предварително нейно изпълнение.

Гл.Архитект на СО има делегирани правомощия по чл. 195 ал.4 и чл. 196 ал.3 от ЗУТ съгл. Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г на Кмета на СО.

Със Заповед № РА-20-75/07.12.20г на Гл.Архитект на СО е назначена Комисия по чл. 196 ал.1 от ЗУТ, която да действа на територията на район „В.“-СО.

Видно от АЧОС № 482/13.10.98г /предходен е А. № 6452/94г/, обект Стационарен ски-влек „Коняръника“ е масивна сграда на 2 етажа с РЗП 980кв.м., която като комплекс обхваща: 4 бр. стаи за персонала, ски-гардероб, склад, работилница, чайна, билетна каса, студено помещение, тоалет-баня, трафопост и гараж, резервоар, имотът е включен в капитала на общинското дружество „Въжени линии“ ЕАД-С./съгл. Споразумение от 31.03.83г и решение на СОС-ДВ бр.5/92г /Видно от извадка от цифров кадастър на С. от 06.08.07г, сграда с предназначение „почивни станции“ със ЗП 344кв.м. се намира в ПП „В.“, м.“Коняръника“, в неурегулирана територия. Видно от Договор от 20.12.07г за продажба на акции /100 % от капитала на „Въжени линии“ ЕАД-С./, СОС продава на „Витоша ски“ ЕАД всички акции на „Въжени линии“ ЕАД-С..Видно от информационен Меморандум/отразява включените активи в капитала на „Въжени линии“ ЕАД-С. - към момента на учредяването му пред 1996г/,

както и от Опис на сгради към 30.04.07г, дружеството притежава стационарен ски-влек „Коняръника“/в добро състояние/, представляващ въжена линия с дължина 918м/двоен ски-влек/ и комплекс /сграда на един етаж-на две нива, със ЗП 344 кв.м, РЗП 516кв.м. и ЗО 1548куб.м, изградена през 1970г и с експлоатационна годност 80 години/.

С писмо от 29.09.20г/връчено на 02.10.20г/ районът уведомява дружеството, че на 15.10.20г ще бъде извършен оглед на място на обекта, във връзка с писмо от Гл.Архитект на СО от 23.09.20г- за започване на процедура по чл.195 и чл.196 от ЗУТ. На 15.10.20г назначената Комисия /по чл.196 ал.1 от ЗУТ/ прави проверка на място /в присъствие на представител на дружеството/ и съставя КП/подписан от представителя на дружеството/.Видно от КП: 1/ циментовата замазка на стоманобетоновите греди на покривната конструкция на сграда е обрушена на места, дървената обшивка на борда на покрива липсва на места, където липсват врати и прозорци- вместо тях поцинкована ламарина е заварена на метални рамки/няма свободен достъп до вътрешността на сградата-на 1 етаж/; 2/ задвижващия механизъм на ски-влек липсва/останали са само стоманобетоновите му фундаменти-в добро състояние/, по носещите стълбове по трасето/стоманени рамки, монтирани за стоманобетонени фундаменти с анкерни устройства-в добро състояние/- има видими следи от корозия, стоманените въжета липсват; 3/ въжената линия и лифтова-станция-чайна не функционират.

КП е връчен на дружеството на 26.10.20г, а то депозира възражение на 03.11.20г, видно от което: единственият начин да се възстанови работата на ски-влек е чрез реконструкция, която се процедира в момента от дружеството ; безпредметно е възстановяването на старото съоръжение/морално и технически остаряло/.

На 25.11.20г дружеството е уведомено, че на 10.12.20г ще се проведе изслушване. На 10.12.20г е проведено изслушване на представляващия дружеството от комисията по чл.196 ал.1 от ЗУТ, протоколът е пратен на ответника на 30.12.20г. Видно от протокола, дружеството изразява становище, че: строежът не е застрашен от самосрутване и са взети необходимите мерки за обезопасяването му; след решаване на комуникационния достъп до съоръжението, ще се внесе предложение до Гл.Архитект на СО- за реконструкция на съоръжението.

Видно от КП от 11.01.21г от заседание на комисията по чл.196 ал.1 от ЗУТ: проверката на място установява, че въжената линия и чайната не отговарят на изискванията по чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ към 15.10.20г, не са в състояние да изпълняват функцията си и е необходимо да бъдат ремонтирани и поддържани в изправно състояние-с цел осигуряване на сигурност,безопасно функциониране,здраве,безопасност на движението,хигиена,естетика,чистота и спокойствие на гражданите; предлага се издаване на заповед по чл. 195 ал.4 от ЗУТ.

Протоколът е връчен на дружеството на 02.03.21г, като то депозира възражение на 11.03.21г. Видно от него:сградата не е застрашена от самосрутване, конструкцията ѝ е надеждна, има дребно обрушване на мазилката/като на почти всяка сграда в [населено място]/; липсата на части от самия ски-влек /задвижващите колела,двигател и въже/- не е предмет на строителен контрол, доколкото става дума за техн.съоръжение; не е посочено точно какви изисквания по чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ не са спазени и това затруднява дружеството; за да се възстанови експлоатацията на ски-влек, е необходима цялостна подмяна на техн.съоръжение; чака се становище на Министъра на земеделието,храните и горите- относно приложимия ред по ЗГ; комисията

разпорежда реконструкция, каквито правомощия няма.

Видно от представено от ответника негово писмо от 21.09.20г до Кмета на района- КП по чл. 196 от ЗУТ е имало съставен и по-рано /на 28.07.20г/, след изслушване на 23.06.20г и проверка на място на 19.02.20г, но с участието само на дружеството „Витоша ски“ АД, което е собственик на 100% от капитала на „Въжени линии“ ЕАД/собственика на ски-влека/, което е наложило провеждането на ново адм.производство/процесното/- с участието на „Въжени линии“ ЕАД/собственик на ски-влека/.

На страните са дадени указания по доказателствата/л.117/, като жалбоподателят е поискал допускане на КСТЕ/формулирал задачите-л.125/ и е представил наличните при него строителни книжа на чайна „Конярника“ /утвърдени на 28.09.69г/. Видно от тях, чайната е построена през 1978г, разположена на две нива в едноетажната сграда/с вътрешна стълба/, предназначена за обслужване на туристите и скиорите в района, като освен търговската част/ски-гардероб,тоалетни, галерия на чайната, помещение за подготовка, склад/, има битова част/помещения за персонала,работилница и склад/, апаратна и студено помещение/необходими за лифта/, впоследствие обособени под западната козирка - гараж /за машината за утъпкване на пистата/ и склад за инструменти, както и трафопост/вграден по северната фасада/.

Заклучението по КСТЕ е изработено от архитект Г. и инженер Б./специалист по подемна техника-лифтове и др./- двамата от списъка на вещите лица, като Съдът го кредитира изцяло.Видно от заключението им, изготвено след оглед на 27.09.21г/към тази дата няма проведено нито доброволно, нито принудително изпълнение на Заповедта/: ски-влекът и чайната са в непосредствена близост един до друг, като не функционират/няма данни кога е преустановено функционирането, вероятно след 20.12.07г/; няма достъп до вътрешността на чайната/което пречи да се определи етажността ѝ/, като сградата не е застрашена от самосрутване, в недобро външно състояние е /компрометиран покрив с частично обрушена циментова замазка, частично прогнила и липсваща дървена обшивка, компрометирани или липсващи прозорци,компрометирани прилежащи наземни плочници/ е и се нуждае от частична рехабилитация; ски-влекът не е в техн.състояние по чл. 169 ал.1 т.1 от ЗУТ- за нормално функциониране по предназначение/бетонният фундамент на задвижващия механизъм са слабо компрометирани, останалите носещи метални рамки по трасето са с корозирали участъци/, като освен това липсват задвижващите механизми/колела,ролки,въжета,макари,тегличи и др, ел.захранване, предпазни механизми, други прилежащи механизми и съоръжения/; трайно прикрепени към терена са двоен ски-влек /разположен на 1500м надморска височина, дълъг 600м, с разлика във височината 128м/ и чайна със ски-гардероб; самият ски-влек е техн.съоръжение, което не би могло да функционира без сградата-чайна/в нея е енергийното захранване на влека-трафопостът, гараж за машините и помещения на персонала/ , като двете представляват функционален комплекс/не са конструктивно свързани/; ски-влекът е строеж от трета категория, като включва и оборудването/задвижващ механизъм, ролки,въже и др /чл.137 ал.1 т.3 от ЗУТ и чл.6 от ННВС/, а чайната-също строеж от трета категория, функционалният комплекс от двете също е строеж от трета категория; за възстановяване на експлоатационната годност на ски-влека е нужен основен ремонт/инсталиране на нови задвижващи механизми и нужната окомплектовка, обследване на всички бетонови фундаменти и на закрепването на металните рамки по трасето към тях, рехабилитация на

ел.захранването и предпазните съоръжения/, като ако не се намерят на пазара резервни части- следва замяната на влека с изцяло ново съоръжение/т.е. изграждане на нов строеж, след проведена процедура по ЗУТ/; „лифт“ винаги предполага наличието на седалки, като проц. съоръжение няма седалки и не е лифт/има метална котва, която се поставя под седалището на скиора/; чайната може да функционира и самостоятелно, но ски-влекът не може да функционира без нея/в нея е част от техн.оборудване, необходимо за работа на влека/; **предписаното със Заповедта по естеството си представлява „основен ремонт“ и „реконструкция“ по см. на ЗУТ, т.е. „строеж“, като е необходима процедура по ЗУТ; влекът и чайната не са застрашени от самосрутване и нищо не налага в спешен порядък извършването на основен ремонт и реконструкция/т.е. отново да заработят по предназначение/; ПУ на ПП „В.“ позволява извършването на „текущ ремонт“ и „засдравяване“/което да не засяга конструктивни елементи/ на наличните строежи, т.е. това не е строеж и не се изисква процедура по ЗУТ; целта на дадените предписания със Заповедта е ски-влекът и чайната да се преоборудват напълно и да заработят наново/а това предполага основен ремонт и реконструкция, т.е. строеж, т.е. процедура по ЗУТ/; чайната изглежда като двуетажна, като на първия етаж са съоръженията за влека и има второ ниво-помещения с прозорци/това става видно от външен оглед на сградата, като няма достъп до вътрешността ѝ/; 516кв.м. е РЗП по КККР за двете нива на сградата, като разликата до 980кв.м. РЗП по АЧОС представлява площта на бетоновите фундаменти на металните рамки по трасето на влек; не е задължително към влека да има чайна- в случая има и в нея е трафопоста на влека; понастоящем влекът не отговаря на изискванията на чл. 169 ал.1 т.1 от ЗУТ, доколкото е разграбен и не е окомплектован; липсващите врати и прозорци на чайната представляват понастоящем заварена ламарина за металните рамки на отворите и достъпът до вътрешността на сградата може да се осъществи само след разбиване/а не отключване/; **трафопостът е част от сградата, няма достъп до него и без него влекът не може да работи; ски-влекът не отговаря на изискванията на чл. 169 ал.1 т.1 от ЗУТ- само що се отнася до нормалната му и безопасна експлоатация по предназначение; строежът не е в „добро състояние“** по см. на чл. 195 от ЗУТ, като има разлика между „добро състояние“ на строежа и **въвеждане в експлоатация по надлежния ред и безопасно функциониране по предназначение на ски-влека и на чайната**; в момента се процедираат книжа на дружеството - за реконструкция на обекта.**

По искане на жалбоподателя е допусната **повторна единична СТЕ-л.298/след трансформиране на допуснатата повторна КСТЕ/- само по въпросите от компетентността на инженер/специалист по подемна техника-лифтове и др./**. Съдът е назначил за вещо лице **специалист/проф.Т.-преподавател в У./, посочен от двете страни по делото, който не е включен в списъка на вещите лице/списъкът не разполага с такъв специалист**/.В.лице е извършило оглед на 14.05.22г, като сочи следното: от източната страна на сградата има пропадане на терена под стената и празнината продължава и навътре под постройката; голяма част от носещите стоманобетонени греди на покрива са в много лошо състояние/оголена армировка, коси пукнатини, обособени късове бетон, които **всеки момент могат да се откъснат и да предизвикат фатален инцидент**/; на много места дървената обшивка на козирките на покрива се е откъртила, **създавайки предпоставки за сериозни злополуки**; ски-влекът е стационарен/с непреместваеми стълбове и станции/, като на

практика това са два влека- с общи опорни стълбове; оборудването е частично свалено/вкл. двигателите/, останали са само носещите конструкции/стълбове и станции/ и частично оборудване/поддържащи ролки върху стълбовете, опъващи шайби, опъващи колички и опъващи тежести/; стълбовете по трасето на влека/основно двата в горната му част/ са с компрометирано покритие на бетоновите части и корозирали метални части- опасни за по-нататъшна експлоатация; някой от бетоновите стълпки/под всеки крак на стълба/- са в критично състояние; поддържащи ролки върху стълбовете не са в добро състояние; сградата не е зад. част от влека и е самостоятелен строеж; ски-влекът е максимално опростена въжена линия, като крайната станция е открита конструкция; чайната е единствената масивна сграда в района, като е едновременно адм. сграда за персонала, склад за техника и инвентар на влека, търг. обект за туристите и скиорите; чайната е висока 8 метра/ниско застрояване/, като е обект от „високото строителство“ и представлява строеж от пета категория-чл. 137 ал.1 т.5 б.„а“ от ЗУТ; ски-влекът е линеен транспортен обект, в случая е стационарен, като е строеж от трета категория; двата обекта представляват функционално цяло/а не конструктивно/; техн. оборудване на влека не е част от строежа ски-влек/той включва стълбове, техните фундаменти и станциите/; текущ ремонт не би довел до привеждането на влека в работно състояние/за това е нужен основен ремонт на съществуващия влек или реконструкция чрез замяната му с нов/; ски-влекът не е седалкова въжена линия; влекът и чайната не отговарят на изискванията на чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ, чайната не е застрашена от самосрутване, но отделни нейни конструктивни елементи са в недопустимо състояние и крият реален риск от фатални инциденти с преминаващите покрай сградата ; влекът не отговаря на изискванията във връзка с нормалното му функциониране по предназначение; констатациите на проверяващите са обективни- освен недооценяване от проверяващите на степента на корозия на металните части от стълбовете по трасето; чайната не е „лифтова станция“ и въжето е „теглещо“/а не „носещо“, т.е. в Заповедта има неточно изразяване на места; от станциите са останали само фундаменти, оборудването липсва; металните рамки/представляващи стълбове по трасето/ са част от носещата конструкция на влека, т.е. са част от строежа, а не са техн. оборудване; ремонтите и реконструкциите касаят строежите, а не техн. оборудване; такива ски-влекове с П-образни носещи стълбове още са в експлоатация.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп. орган, в кръга на правомощията му по делегация, съгл. Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г на Кмета на СО.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад. реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Част от мотивите се съдържат в КП, част от адм. преписка. Възражението за немотивираност на акта е неоснователно.

Не са допуснати съществени нарушения на адм. производствените правила, като са изяснени относимите факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/, проведена е разписаната в ЗУТ процедура/вкл. оглед от назначена комисия и изслушване на собственика от комисията/, не е нарушено правото на участие и защита на собственика, разгледани са възраженията му/отделен е въпросът дали са уважени/.

По материалната законосъобразност на Заповедта и по съответствието ѝ с целта на

закона, Съдът намира следното:

1/ Двете експертизи си противоречат по два въпроса/дали сградата е трета или пета категория строеж и дали техн. оборудване е част от строежа „ски-влек“ или не е част/, но са **единодушни по релевантните въпроси** – 1/ двата обекта **не са в „добро състояние“ по см. на чл.195 от ЗУТ, но не са застрашени от самосрутване- и към 14.04.22г;** 2/ **чайната** не отговаря на изискванията на чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ, като е **реално опасна за живота и здравето на преминаващите** покрай сградата; 3/ **ски-влекът не е опасен/само във връзка с нормалното му функциониране по предназначение** - не са изпълнени изискванията на чл.169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ/; 4/ констатациите на проверяващите са обективни; 5/ сградата не е зад.част от ски-влека, но в случая в нея е ел.захранването му, двата строежа са функционално свързани и влекът не може да функционира без чайната/и трафопоста в нея/; 6/ сградата не е „**лифтова станция**“, т.е. има **непрецизни квалификации в обж. Заповед**/но и в строителната ѝ документация чайната е посочена като „лифтова станция“-бел. на Съда/; 7/ **има разлика между „добро състояние“ на строежа по см. на чл. 195 от ЗУТ и привеждане отново в експлоатация и нормално и безопасно функциониране по предназначение** на ски-влека и чайната; 8/ **обж. Заповед предписва основен ремонт и реконструкция, т.е. строежи/което предполага процедура по ЗУТ, при съобразяване обаче с ПУ на ПП „В.“/, като целта на предписаните мерки е привеждане отново в експлоатация и нормално и безопасно функциониране по предназначение на ски-влека и чайната/а не просто обезопасяването на строежите във вр. чл. 195 от ЗУТ/.**

2/ Налице са два отделни строежа, като за всеки от тях поотделно следва да се прецени дали правилно е приложен **чл. 195 от ЗУТ**. Двата строежа са функционално свързани- само що се отнася до нормалното и безопасно функциониране на влека като такъв.

3/ **Чайната/като самостоятелен строеж, въпреки, че не функционира/-** не отговаря на изискванията на чл. 169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ/**крие рискове за нараняване на преминаващите покрай нея/**, т.е. налице е **мат.предпоставка по чл. 195 ал.1- за издаване на заповед по чл.195 ал.4 от ЗУТ**. Такава заповед обаче може да предписва **само поправяне и заздравяване/такива са позволени и съгл. ПУ на ПП „В.“/**, но не и основен ремонт или реконструкция - с цел отново въвеждане в експлоатация и функциониране на чайната по предназначение/каквито всъщност са предписаните мерки и каквато е целта им съгл. обж. Заповед/.Следователно, при наличието на мат.предпоставки за издаване на заповед по чл.195 ал.4 от ЗУТ по отношение на нефункциониращата чайна, ответникът е предписал конкретни мерки извън позволените за такова производство /основен ремонт и реконструкция/, които преследват цел различна от законовата в това производство /не се цели просто обезопасяването на сградата, а въвеждането ѝ в експлоатация като чайна/.Следователно, по отношение на чайната - Заповедта се явява такава с **мат.незаконосъобразен диспозитив и постановена в противоречие с целта на закона** за това конкретно производство.

4/ Ски-влекът е в „недобро състояние“ по см. на чл.195 от ЗУТ, но не е застрашен от самосрутване и не крие рискове за живота и здравето на хората/просто не може да функционира в този си вид/. **Не са налице мат.предпоставки по чл. 195 от ЗУТ-** за издаване на заповед по чл.195 ал.4 от ЗУТ. Влекът не отговаря на изискванията на чл. 169 ал.1 т.1-3 от ЗУТ- но само що се отнася до функционирането му по

предназначение. Но що се отнася до съществуването му като наличен строеж /нефункциониращ по предназначение/- не са налице предпоставките по чл.169 ал.1 т.1-3 вр. чл. 195 ал.1 от ЗУТ. **Нямало е основание да се издава процесната заповед по отношение на нефункциониращия влек.**Отделно от това, дори да имаше мат.основание, и тук важи същия аргумент като за чайната - ответникът е предписал конкретни мерки извън позволените за такова производство /основен ремонт и реконструкция/, които преследват цел различна от законната в това производство /не се цели просто обезопасяването на сградата, а въвеждането ѝ в експлоатация като чайна/, Заповедта се явява такава с мат.незаконосъобразен диспозитив и постановена в противоречие с целта на закона за това конкретно производство.

5/ Никой няма зак.правомощия/още по-малко по реда на чл.195 от ЗУТ/- да задължи собственик на строеж да го въведе в експлоатация по надлежния ред/когато е предвиден специален такъв ред, като е в случая с влекове/ и да го ползва по предназначение.Частната собственост е защитена от КРБ и е право на собственика да прецени дали ще ползва строежа си или не. Не е обаче негова преценката- дали да поддържа строежа си в състояние, което да гарантира живота и здравето на хората и опазването на околната среда. Ето защо ответникът има **правомощия да даде предписания – само за обезопасяване на строежа, но не и за въвеждането му отново в експлоатация /по предписания спец.ред/ и функционирането му като влек.**В случая- за да функционира влека, е нужно и чайната да се въведен отново в експлоатация/защото в нея е трафопоста на влека/.

По изложените доводи Съдът намира Заповедта за мат.незаконосъобразна и постановена в противоречие с целта на закона /целта в рамките на конкретното производство по чл.195 от ЗУТ/, като са различни доводите на Съда за двата отделни строежа. Доколкото обаче адм.производство е започнало служебно/а не по заявление/, съгл. практиката на ВАС няма основания преписката да се връща на ответника за ново произнасяне.Няма пречка ответникът да издаде нова заповед по чл.195 ал.4 от ЗУТ- като проведе ново адм.производство и направи необходимите **констатации- относими към безопасността на двата строежа, а не към годността им да функционират по предназначение** и въвеждането им обратно в експлоатация.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 50лв дър.такса и 348лв за двете СТЕ, като липсват доказателства за договорен и внесен адв.хonorар/представено е само адв.пълномощно/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-20-7/16.03.21г на Гл.Архитект на СО, по жалба вх.№ 12743/13.04.21г на „Въжени линии“ ЕАД-С. с представляващ К.К..

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на „Въжени линии“ ЕАД-С. с представляващ К.К. сумата от 353блв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок

от съобщението.

Съдия: